

Publicerad 2009-03-16 22:44 av självdestruktiv

nu är det tyst i rummet igen

'Du ser ledsnare ut än vanligt bakom dina sörjande ögon'
hör han viskas, samtidigt som hon drar hans hand
över sin kropp innan ansiktet ännu en gång tröstande
begravts under hennes byst
dessa äppelformade mirakel

När han svarar 'älska med mig' kan hon
nästan inte hålla sig för skratt

det är inte ärligheten,
eller det naiva leendet på hans läppar när han säger det
utan ordet självt som hon aldrig begripit

'älska'

hon klär av honom naken med
sina silkeslena läppar
ända tills han är så spänd
att tårarna rinner bakåt längst tinningarna

när han stönar hennes namn, precis
sådär upphetsande och töntigt, kan
hon inte längre vänta efter att få känna
hans kropp pulserande i sig
igen, och igen

men när han mot aktens slut
viskar att hon kompletterar honom
att hon är hans själsfrände,
yingen tills hans yang, ja, till och med
något så klyshigt som sockret i hans te
kan hon inte längre hålla sig för skratt
förlorande både sitt eget klimax,
och den där sköna känslan av
av hans sockerlag
rinnande genom sig

nu är rummet tyst igen

där ett kvävt skratt
är det enda
som bryter tystnaden

för att snart ersättas
av hans
eviga
snyftande

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren självdestruktiv med Poeter.se id #17714 innehar upphovsrätten